

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΛΑΚΗ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΑΠΕ-ΜΠΕ

Ο τελευταίος στεναγμός

Σήμερα φιλοξενώ στη σπίλη ένα εξαιρετικό άρθρο του Λάκη Λαζόπουλου στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων - Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων επειδή λέει κάποια πράγματα πολύ καλύτερα από ό, πιθανόν να γράψω εγώ:

«Οι Έλληνες έχουν πάρει το μολύβι και γράφουν την καινούργια τους ιστορία. Κάποιοι όμως επιμένουν να ξαναδιαβάσουμε την ιστορία προς τα πίσω. Μήπως και τους συναντήσουμε καθισμένους στις παλιές καρέκλες τους. Μήπως και ξαναπάίξουν τους παλιούς τους ρόλους. Έχουν στυλώσει τα πόδια τους τα κακομαθημένα της ιστορίας και υφαίνουν τον ιστό της χρεοκοπίας, προκειμένου να ξαναγίνουν τα δουλάκια του Σόιμπλε.

Σαν να μην υπάρχει χώρα. Σαν να μην υπάρχει λαός.

Θέλουν να επαναφέρουν, χωρίς καν εκλογές, το προηγούμενο καθεστώς. Με αποσταθεροποίηση και με εκβιασμούς, στους οποίους ουμμετέχουν τουλάχιστον δια της εμφανούς χαράς στα πρόσωπά τους κάθε φορά που βλέπουν τους δανειστές να μας πέζουν αφόρητα. Μοιράζονται χρόνια τώρα με τον εχθρό, τον πλούτο της χώρας. Πάρε οχτώ, δως μου δύο. Θέλουν να κλείσουν τις τράπεζες. Κάνουν δηλώσεις από την ώρα που ανέβηκε η νέα κυβέρνηση, προκειμένου να επιύχουν το σχέδιο τους οι έξω δια των μέσω. Έχουν ονοματεπώνυμο. Ήρθε η ώρα της ρήξης. Εδώ. Στο εσωτερικό.

Μην περιμένετε από τους δικαστές να κινηθούν για να ξεκαθαρίσουν την βρώμα της χώρας. Γιατί αυτοί που είναι αληθινοί δικαστές δεν έχουν την εξουσία, μ' έναν τρόπο τούς έχει αφαιρεθεί. Αυτοί που μπορούν να κάνουν κάπι τους έχουν δέσει ήδη χειροπόδαρα και στέκουν σαν βουβοί στην ιστορία. Πώς θα ανοίξεις όμως τις πόρτες όταν είναι κλειδωμένες; Τραβούν, σπρώχνουν κι οι πόρτες δεν ανοίγουν. Αν δεν ανοίγει η πόρτα, την οπας. Δεν μπορεί να αλλάζουν οι πόρτες και τα κλειδιά να παραμένουν ίδια. Ήρθε η ώρα ο Τσίπρας να χτυπήσει το χέρι στο τραπέζι.

Χωρίς νεύρα. Χωρίς θυμό. Με δύναμη

αρχηγού. Με δύναμη πγέτη. Γιατί άλλο πρωθυπουργός κι άλλο πγέτης. Δεν έχει σημασία αν πιστεύει κανείς ότι ο Τσίπρας είναι καλός ή κακός, ικανός ή ανίκανος. Ένα είναι το γεγονός.

Η σημερινή κατάσταση έχει ως εξής: Ο μπαμπάς πέθανε, ο γιος πρέπει να αναλάβει το εργοστάσιο. Μας αρέσει δεν μας αρέσει. Το παλιό σύστημα ξεψύχησε επάνω στις μίζες του. Δεν πρόκειται να αναστηθεί. Ο Τσοχατζόπουλος είναι ένας απ' όλους, δεν είναι ένας διαφορετικός. Εκφράζει τον απόλυτο κανόνα, δεν εκφράζει καμία εξαίρεση. Ιως να μην είναι ούτε καν μέσα στο τοπ τεν των μεγαλοκλεφτών. Μπορεί να είναι και το νούμερο 46.

Το παλιό σύστημα πέθανε. Ήρθε η άλλη γενιά. Άλλαξαμε βιβλίο.

Αυτό που ζούμε έχει χρόνια δηλαδή, είναι σωτηρία, αν δεν το καταλάβατε. Σωνόμαστε όλο αυτό τον καιρό, και δεν λέμε να οώσουμε και να σωθούμε. Δημοκράτες είναι αυτοί που έχουν μάθει να αγαπούν τους άλλους ανθρώπους, όχι αυτοί που παραμένουν γαντζωμένοι στις θέσεις τους.

Τι θα πει «δεν μπορούν να πιμωρηθούν αυτοί γιατί υπάρχει ο νόμος περί μη ευθύνης υπουργών»; Να ξεκινήσουν λοιπόν οι διαδικασίες, να μάθουμε.

Αυτοί που ψηφίσαν αυτό τον νόμο, αυτοί που πρότειναν αυτό τον νόμο δεν έχουν καμία ευθύνη ούτε στην ιστορία ούτε στη δικαιοσύνη; Τίποτα; Έτσι; Τι θα πει «τον ψηφίσει η Βουλή τον νόμο»;

Η δημοκρατία πρέπει να ξεκαθαρίσει με τον κακό της εαυτό αν θέλει να είναι πάλι μια καθαρή δημοκρατία, έτοι όπως ξεκίνησε μετά την πτώση της δικτατορίας και ολοκληρώθηκε επί Παπανδρέου, με την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης. Να ερευνηθούν όλες οι υπογραφές των υπουργών στα δημόσια έργα, όλες οι συμβάσεις, όλες οι προμήθειες. Να βρεθούν οι νόμοι, να ξεπεραστούν αυτοί οι νόμοι-τέρατα που επιβάλλουν αθωώσεις. Τι χαιδολογάτε; Βαρεθήκαμε να ακούμε λόγια, λόγια, λόγια. Λόγια δεξιά, λόγια αριστερά. Η αριστερά πρέπει να κυβερνήσει. Χωρίς ενοχές.

Έχει τον κόσμο μαζί της, έχει τους δεξιούς νοικοκυράριους που έχει προσβληθεί στην αξιοπρέπειά τους, πις ψυχή τους, πις ζωή τους, τα σπίτια που έχτισαν, αυτά που έφτιαξαν. Διότι όταν το σύστημα στομώνει και δεν μπορεί να βγάλει από πουθενά κέρδη, έρχεται και αρπάζει αυτά που εσύ έφτιαχνες όλα αυτά τα χρόνια.

Γιατί αυτό κάνουν αυτή τη σημαντική.

Δούλεψαν οι Έλληνες τόσα χρόνια κι έρχονται να πάρουν τα σπίτια τους, πις περιουσίες τους, τις καταθέσεις τους κι ό, πις μαζέψαν, τώρα. Όλοι είναι έτοιμοι να ξαναφτάξουν τη ζωή και τη χώρα τους. Όλοι είναι έτοιμοι να βάλουν ένα χέρι για να ξαναγίνει η ζωή μας ανθρώπων. Περιμένουμε έναν να μας κάνει μια κίνηση, ένα νεύμα στην ιστορία.

Ας προχωρήσουμε, με δύναμη. Ας γκρεμίσουμε ό, πις σάπιο. Γιατί σάπιοι υπάρχουν παντού. Σάπιοι υπάρχουν στη δεξιά, σάπιοι και στην αριστερά. Σάπιοι υπάρχουν στους συνδικαλιστές, σάπιοι υπάρχουν και στους δημοκράτες. Ο δρόμος που περπατάμε είναι σκοτεινός. Πρέπει να νέα ιστορία, πις νεοπολίτευση, να περάσει φώτα στον καινούργιο δρόμο. Δεν μπορούμε να δούμε πως μες στα σκοτάδια. Δεν μπορεί να ανάβεις ένα σπίρτο κάθε τόσο και να 'χεις απαίτηπο να δεις ορίζοντα, να δεις βάθος δρόμου. Φωτίστε την χώρα για να μπουν οι νέοι και οι αλπιθινοί. Δώστε ψυχή στα σώματα μας που σέρνονται σαν ρούχα άδεια στους δρόμους. Τώρα!

Και πειάζετε όλες τις παλιές καρέκλες της εξουσίας. Ακριβώς όπως έκανε ο καρεκλάς που τον άκουγα, όταν ήμουν μικρός στη Λάρισα, να περνάει απ' τον δρόμο και να φωνάζει: «Παλιές καρέκλες αγοράζωω, ο καρεκλααάς». Πειάζετε τις παλιές καρέκλες, μ' αυτούς τους άκρης που καθόντουσαν χρόνια τώρα, πάνω. Κρατήστε μόνο τις παλιές καρέκλες των γιαγιάδων, των παπούδων, των γονιών και των ανθρώπων που σεβάστηκαν την ιστορία.»

Να προσθέσω κάπι σ' αυτό το οπούδαιο κείμενο; Όλα αυτά ισχύουν και για την παροικία μας...

Το κόστος τής απανθρωπίας

Ο μισάνθρωπος ευρωπαίος πγέτης έστησε την Ελλάδα στα τρία μέτρα με το προσβλητικό τελεσίγραφό του για τα απεχθή μέτρα λιτότητας που θέλει να επιβάλει στον Ελληνα πολίτη και μια υπερίφανη κυβέρνηση που δεν θα μπορούσε να τα δεχτεί, ούτε ένας υπερίφανος λαός. Το κατά πόσο είναι υπερίφανοι οι νεοέλληνες θα το αποδείξουν την Κυριακή, όπως και το κατά πόσο είναι πατριώτες θα το αποδείξουν την Κυριακή, αν δεχτούν ν' απογυμνωθεί ο ελληνικός στρατός από τους ιστορικά φιλότουρκους Γερμανούς πολέμαρχους.

Ομως το κόστος αυτής τής γερμανικής αλαζονίας άρχισαν να το πληρώνουν χθες αθώοι επενδυτές σε όλο τον κόσμο και εγώ, ναι εγώ με τις λίγες μετοχές μου που καμάρωνα επειδή νόμιζα πως είμαι κεφαλαιούχος. Μετοχές έχει ο Τζέιμς Πάκερ, μετοχές έχω κι εγώ, ποια πια φωτορά; Άλλα ας όψεται ο Σόιμπλε που ξετελεί τον πλήρωσα ακριβά, όταν μόνο στο χρηματιστήριο τής Αυστραλίας σημειώθηκε χτες πτώση \$38 δις και πλήρωσα εγώ το μερδικό μου, λες και του τα χρωστούσα τού ανόπτου.

Πνευματικά ανάπτυροι

Οι ευρωπαίοι δεν μας βλέπουν μόνο σαν παρακατανούς γείτονες, αλλά και σαν πνευματικά ανάπτυρους! Πώς αλλιώς να εξηγήσω το γεγονός ότι μας συμβουλεύουν πώς να ψηφίσουμε την Κυριακή στο δημοψήφισμα; Άλλα δεν φταίνε αυτοί, όταν επί πέντε χρόνια διαπραγματεύονταν με τους ραγιάδες τι άλλο συμπέρασμα μπορούσαν να βγάλουν; Γι' αυτό τους θέλουν πίσω στην εξουσία.

Φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Πολλοί πιστεύουν ότι το κόστος των μέτρων εκτινάχθηκε λόγω της κωλυσιεργίας του ΣΥΡΙΖΑ στη διαπραγμάτευση. «Γι' αυτό φτάσαμε στα 8 δισ. μέτρα», υποστηρίζουν τα ξεφέρια. Ας μας απαντήσουν τότε πώς από τα 8 δισ. της Δευτέρας, το ΔΝΤ μας ζητάει

12 δισ. την Τετάρτη, τρεις μέρες αργότερα και πάμε για δημοψήφισμα; Λόγω... αργοπορίας του ΣΥΡΙΖΑ κι εδώ;

Μήπως φταίει πάλι ο ΣΥΡΙΖΑ επειδή η Κομισιόν ζητά από την Ελλάδα 253 εκ. ευρώ; Ποσά ύψους 253 εκατομμυρίων ευρώ καλεί-

ται να επιστρέψει η Ελλάδα στην Κομισιόν έως το 2017 για καταλογισμούς που σχετίζονται με παραπίες στο σύστημα διαχείρισης των αγροτικών επιδόσεων τα τελευταία δέκα χρόνια. Πρόκειται για τις λεγόμενες δημοσιονομικές διορθώσεις, ποσά δηλαδή

που η Ελλά